

Προτάσεις για τον εμπλουτισμό του Πηνειού

**ΤΟΥ κ. Ν. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ, υπουργού
Νομ. Συμβούλου Λάρισας, αγρότη**

Είναι κάπως αντιφατικό υπό συνθήκες θροχοπτώσεων να συζητάμε για την σπουδαιότητα του νερού στην αγροτική οικονομία του νομού, αλλά είναι αναγκαίο στην πολιτική ζωή να μην μιλάμε με τις συνθήκες του σήμερα ... αλλά του αύριο...

Οι παρατεταμένες έξηρασίες τα τελευταία χρόνια, μαζί με την έλλειψη έργων υποδομής και αξιοποίησης του υδάτινου δυναμικού στην ανατολική Ηπειρωτική Ελλάδα, φέρνουν πρώτο το θέμα του νερού στις συζητήσεις των αγροτών.

Ιατί δεν μπορεί να υπάρξει επένδυση αγροτών και κυρίως νέων-σε μηχανήματα, εξοπλισμό και επέκταση των ποτιστικών καλλιεργειών τους (75% των αρδευόμενων εκτάσεων σήμερα με βαμβάκι και 25% με τεύτλα, καλαμπόκι, δενδροκομικο-πηκευτικά στον νομό Λάρισας), εάν δεν προσδοκά την απόσθεσή τους σε χρόνο μιας δεκαετίας τουλάχιστον.

Είναι όμως ολοφάνερο ότι ούτε για ένα χρόνο δεν μπορούμε να μιλάμε για επάρκεια νερού όταν:

- Χρόνο με τον χρόνο ο Πηνειός από πόταμι γίνεται «σκουπιδότόπος», τα ασμάκια και τα φράγματα δεν επαρκούν, οι γεωτρήσεις στον κάμπο της Λάρισας πέφτουν χρόνο με τον χρόνο δεκάδες μέτρων (ήδη σε πολλά χωριά ξεπερνούν τα 150 μέτρα), τα νερά του Δέλτα Πηνειού αρχίζουν να υφαλμυρίζουν καταστρέφοντας δενδρώδεις και άλλες καλλιέργειες και επιβαρύνουν με άλατα τα χωράφια, μειώνοντας την γονιμότητα των εδαφών.

Και επιπλέον αυτών έχουμε την επιθάρυνση και της ποιότητας των νερών προς άρδευση με το ανεξέλεγκτο των αποβλήτων των θιομηχανιών της Λάρισας και την αλάτωσή τους με την απρογραμμάτιστη έκρηξη των απάνταχού γεωτρήσεων.

- Υπάρχουν δυνατότητες αναστροφής αυτής της πορείας σταδιακού αφανισμού των αρδευόμενων καλλιέργειών των μόνων αποδοτικών που συγκρατούν τον αγροτικό κόσμο της Λάρισας στην ύπαιθρο.

Έννοια και εφόδου:

- Εμπλουτιστεί ο Πηνειός από τα νερά του Αχελώου.

- Διαμορφωθούν τα έργα υποδομής της εκτροπής από σήμερα και προχωρήσουν παράλληλα και με στόχο την σύνδεσή τους με την εκτροπή.

- Διαδικασία που απαιτεί την μαχητική διεκδίκηση άμεστης υλοποίησής τους από τους φορείς της Πολιτείας, παρακάμπτοντας την πολιτική τόλμη, τα υπαρκτά συμφέροντα αντικρουόμενων κατασκευαστικών εταιριών και παραγόντων, και διασφαλίζοντας το περιβάλλον με προστατευτικές μέτρες.